

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 7 lutego 2017 r. – Kohrener Landmolkerei GmbH, DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH/Komisja Europejska

(Sprawa C-446/16 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 — Systemy jakości produktów rolnych i środków spożywczych — Gwarantowanych tradycyjne specjalności — Zgłoszenie sprzeciwu przez właściwe władze krajowe po upływie terminu — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Odwołanie oczywiście bezzasadne]

(2017/C 129/06)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Kohrener Landmolkerei GmbH, DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH (przedstawiciel: A Wagner, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. von Rintelen i A. Lewis, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Kohrener Landmolkerei GmbH i DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH zostają obciążone własnymi kosztami, a także kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 410 z 7.11.2016.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça (Portugalia) w dniu 9 lutego 2017 r. – David Vicente Fernandes/Gabinete Português de Carta Verde

(Sprawa C-71/17)

(2017/C 129/07)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal de Justiça

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: David Vicente Fernandes

Strona pozwana: Gabinete Português de Carta Verde

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ubezpieczenie zawarte w Luksemburgu wywiera skutki prawne w Portugalii w taki sam sposób, jak gdyby polisa ubezpieczeniowa była wystawiona w Portugalii?
- 2) Czy Gabinete Português de Carta Verde jest organem odszkodowawczym, o którym mowa w art. 24 ust. 1 dyrektywy 2009/103/WE ⁽¹⁾ oraz czy, jako podmiot odpowiedzialny za wypłatę odszkodowania na rzecz poszkodowanych w sytuacjach, o których mowa w art. 20 ust. 1 dyrektywy, odpowiada w taki sam sposób, w jaki odpowiadałoby luksemburskie towarzystwo ubezpieczeniowe?
- 3) Czy w niniejszej sprawie wystarczające jest pozwanie organu odszkodowawczego, czy konieczne jest również pozwanie towarzystwa ubezpieczeniowego? W tym ostatnim przypadku – czy rzeczony towarzystwo ubezpieczeniowe może zostać pozwane w miejscu swojej siedziby w Luksemburgu, czy należy pozwać jego przedstawiciela w Portugalii?

- 4) W sytuacji gdy towarzystwo ubezpieczeniowe nie posiada przedstawiciela w Portugalii, kogo należy pozwać w celu uzyskania pełnego zaspokojenia roszczenia odszkodowawczego w przypadku, gdy istnieje nieograniczona polisa na ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U.2009, L 263, s. 11)

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 15 grudnia 2016 r. w sprawie T-177/13, TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV, Sambucus eV/Komisja, wniesione w dniu 14 lutego 2017 r. przez TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV, Sambucus eV

(Sprawa C-82/17 P)

(2017/C 129/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV, Sambucus eV (przedstawiciele: K. Smith, QC i J. Stevenson, Barrister)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, Monsanto Europe, Monsanto Company

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie pkt 1 i 2 sentencji wyroku Sądu;
- wydanie ponownego wyroku stwierdzającego nieważność decyzji Komisji zgodnie z żądaniem wyniesionym w pierwszej instancji lub tytułem żądania ewentualnego przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia co do istoty przez Sąd, stosownie do uwzględnionych zarzutów odwołania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszące odwołanie;
- podjęcie innych koniecznych środków prawnych.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o uchylenie wyroku wydanego w dniu 15 grudnia 2016 r., TestBioTech i in./Komisja (T 177/13, EU:T:2016:736) (zwanego dalej „wyrokiem”), doręczonego im w dniu 19 grudnia 2016 r. W wyroku tym Sąd oddalił skargę wnoszących odwołanie zmierzającą do stwierdzenia nieważności trzech – co od zasady identycznych – decyzji Komisji, których wnoszące odwołanie były adresatami. Zgodnie z tymi decyzjami (zwanymi dalej „decyzjami Komisji”), skargi wnoszących odwołanie na decyzję 2012/347 ⁽¹⁾, zezwalającą Monsanto Europe SA na wprowadzanie do obrotu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 ⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (zwanego dalej „rozporządzeniem GMO”) soi MON 87701 × MON 89788, były bezzasadne.

Reasumując, oddalając zarzuty, jakie wnoszące odwołanie formułowały względem decyzji Komisji, Sąd naruszył prawo poprzez:

- a) uznanie za niedopuszczalne niektórych części skarg o stwierdzenie nieważności, na tej podstawie, że wnioski o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej złożone na podstawie art. 10 rozporządzenia Arrhus ⁽³⁾ nie zawierały ogółu szczegółowych informacji oraz argumentów powołanych przed Sądem dla uzasadnienia zarzutów lub z tego względu, że nie spełniały innych wymogów proceduralnych.